О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 31316

гр. София, 07.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 17 състав,** в закрито заседание на 07.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

като разгледа дело номер **8788** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повторно искане на Г. С. Г., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. Ч., за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1540704 от 09.07.2026 г. издадена от инспектор в младши автоконтрольор в Отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – „временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, до решаване на въпроса с отговорността, но не повече от 6 месеца“.

Искането е обосновано с твърдения, че автомобилът с временен регистрационен номер 853М191 е бил регистриран по надлежния ред на 10.07.2026 г., че Г. сама полага грижи за двете си деца, които следва да води на курсове и целодневни занятия, както и че свидетелството за управление на моторно превозно средство е необходимо за изпълнение на трудовите задължения. Поддържа се, че предварителното изпълнение ще причини значителни имуществени и неимуществени вреди. Представени са трудов договор, длъжностна характеристика, две допълнителни споразумения, решение за развод и удостоверения за раждане на децата.

С Определение № 28972 от 17.07.2026 г. по настоящото дело съдът е оставил без уважение направеното с жалбата искане за спиране на предварителното изпълнение на същата заповед, основано на необходимостта Г. да превозва децата си и да използва свидетелството за управление при изпълнение на трудовите си задължения.

Настоящото искане е допустимо. Спирането на изпълнението по чл. 166, ал. 2 АПК е временна мярка, която се прилага по изключение при определени предпоставки и за определен период от време - до влизането в сила на решението по предявеното оспорване. Допустимостта на това искане е обусловена от наличието на допуснато предварително изпълнение на административен акт и редовното сезиране на съда с оспорване на този административен акт. С оглед характера на акцесорното искане по чл. 166 АПК, с което се търси временна защита на застрашени от

изпълнението на акта субективни права и законни интереси на оспорващия, законодателят не е поставил условие такова искане да може да бъде предявено само веднъж в рамките на съдебния процес. Напротив - изрично е посочено, че това може да бъде сторено при всяко положение на делото до влизане в сила на решението. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК съдът дължи преценка относно променените последици от допуснатото по силата на закона предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти. Преценката за наличието на нови обстоятелства по смисъла на чл. 166, ал. 2, предл. последно от АПК не касае допустимостта, а основателността на искането. Ето защо преценката дали са налице „нови обстоятелства“ по смисъла на цитираната норма има отношение към същината на искането, т. е. към неговата основателност, а не е условие за допустимостта му. В този смисъл Определение № 8253 от 29.07.2025 г. по адм. д. № 7648/2025 г. на ВАС.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

Съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение може да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 АПК - ако би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, произтичаща от нови обстоятелства. Когато предварителното изпълнение е допуснато от закона, съществуването на обществен интерес от незабавното изпълнение е презюмирано. В тежест на оспорващия е да установи конкретни факти, от които с достатъчна степен на вероятност да следва настъпването на вреди с интензитет, противопоставим на защитения обществен интерес.

Посочената регистрация на автомобила на 10.07.2026 г. не обосновава спиране на предварителното изпълнение. Към искането не е представено доказателство, установяващо това твърдение. Фактът предхожда и първото произнасяне на съда по искането за спиране, поради което не обуславя промяна след него. Независимо от това последващата регистрация на конкретното моторно превозно средство не представлява вреда от изпълнението на заповедта и не доказва вероятност за настъпване на такава. Приложената мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на водача за твърдяно нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, а не мярка спрямо регистрацията на автомобила. Доводите, че последващата регистрация отстранява основанието или необходимостта от мярката, са относими към материалната законосъобразност и съразмерността на заповедта и следва да бъдат обсъдени при решаването на спора по основната жалба, но не установяват предпоставките по чл. 166, ал. 2 АПК.

Не се установяват значителни или трудно поправими вреди и от обстоятелствата, свързани с полагането на грижи за децата. Решението за развод и удостоверенията за рждане доказват семейното положение на Г. и предоставеното упражняване на родителските права, но не установяват конкретна необходимост децата ежедневно да бъдат превозвани лично от нея с автомобил, посещаването на посочените курсове и занятия, тяхното местонахождение, нито невъзможност придвижването да бъде осъществявано по друг начин. Твърдените затруднения са обичайна последица от временното отнемане на свидетелството за управление и сами по себе си не разкриват изискуемата от закона значителност или трудна поправимост.

Същият извод следва и по отношение на трудовата заетост. От трудовия договор и допълнителните споразумения се установява, че Г. заема длъжността „специалист, контрол на документи в отдел“. Длъжностната характеристика не предвижда управлението на моторно превозно средство или притежаването на свидетелство за управление като необходимо условие за заемане на длъжността. Не са представени доказателства, че изпълнението на трудовите функции е обективно невъзможно без лично управление на автомобил или че е налице реална опасност от загуба на трудово възнаграждение. Поради това твърдените имуществени вреди са хипотетични.

Неимуществените вреди, описани общо като болки и страдания за Г. и семейството, също не са конкретизирани и подкрепени с доказателства, позволяващи да се преценят тяхната вероятност и интензитет.
В този смисъл е и актуалната практика на Върховния административен съд, според която необходимостта от свидетелство за управление за изпълнение на трудови и семейни задължения, включително за превозване на дете, не е достатъчна за спиране на предварителното изпълнение на мярка по чл. 171, т. 1 ЗДвП, когато не са доказани конкретни и реални вреди, надхвърлящи обичайните неблагоприятни последици от мярката - Решение № 194 от 09.01.2026 г. по адм. д. № 12432/2025 г. на ВАС, VII отделение.
Следователно новото искане не установява относима промяна във фактическата обстановка, от която да произтичат значителни или трудно поправими вреди за Г.. Частният интерес не надделява над презюмирания от закона обществен интерес от незабавно изпълнение на мярката, насочен към осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Предпоставките по чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 АПК не са налице, поради което искането следва да бъде оставено без уважение.
По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 3 във връзка с ал. 2 и ал. 4 АПК, Административен съд - София-град, III отделение, 17 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ повторното искане на Г. С. Г. за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1540704 от 09.07.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при Столичната дирекция на вътрешните работи.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: